

Висновки. Таким чином, навчально-практичний центр є ефективною формою професійного удосконалення. Дана форма навчання включає клінічну підготовку студента, що підвищує професійно-освітній рівень випускників вищих медичних закладів.

Література

1. Горчакова Н.О. Робота студентів у науковому гуртку – вид самостійного навчання відповідно до європейських стандартів / Н.О. Горчакова, Т.Ю. Небесна // Матеріали Всеукраїнської конференції навчально-наукової конференції присвяченої 55-річчю Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського МОЗ України «Впровадження нових технологій за кредитно-модульної системи організації навчального процесу ВМ(Ф)НВ III-IV рівнів акредитації» 26-27 квітня 2012р. м. Тернопіль. Тернопіль: ТДМУ, «Укрмедкнига». - 2012. - С.118-119.
2. Гривенко С. Г . Перспективи використання сучасних комп'ютерних технологій при кредитно-модульній системі навчання / С. Г . Гривенко, Ю. Г . Барановський // Медична освіта – 2011. – №1.– С.5-10.
3. З досвіду впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу в Івано-Франківському національному медичному університеті / М.М. Рожко, Г.М. Ерстенюк, В.В. Капечук [та ін.] // Матеріали Всеукраїнської конференції навчально-наукової конференції присвяченої 55-річчю Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського МОЗ України.«Впровадження нових технологій за кредитно-модульної системи організації навчального процесу ВМ(Ф)НВ III-IV рівнів акредитації» 26-27 квітня 2012р., м. Тернопіль. Тернопіль: ТДМУ» Укрмедкнига». 2012. – С. 57-59.
4. Панфилова А.П. Инновационные педагогические технологии: Активное обучение/ А.И. Панфилова . - Учеб. пособие для студ. вузов. — М.: Изд. центр «Академия», 2009. -192 с.
5. Ковальчук Л. Я. Новітні шляхи вдосконалення підготовки фахівців у Тернопільському державному медичному університеті імені І. Я. Горбачевського / Л. Я. Ковальчук // Впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу у ВМ(Ф)НЗ України: результати, проблеми та перспективи : матеріали Всеукраїнської навчально-методичної конференції з міжнародною участю (20–21 травня 2010 р.). – Тернопіль : ТДМУ , Укрмедкнига, 2010.– С. 19–22.
6. Організація самостійної роботи студентів в умовах кредитно-модульної системи / С. І. Климнюк, Т .В. Бігуняк, Л.Н. Рибіцька [та ін .]// Проблеми інтеграції української медичної освіти у світовий освітній простір : Матеріали Всеукраїнської навчально - наукової конференції , 21–22 травня 2009.

ВАЛЕОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ЗАКЛАДІВ

Ємець О.С.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

Погіршення здоров'я молодого покоління, слабка фізична підготовленість школярів ставлять нові вимоги до професійної підготовки майбутніх учителів під час навчання у вищому педагогічному навчальному закладі задля підвищення їхньої грамотності в галузі збереження і зміцнення духовно-морального, соціального, фізичного та психічного здо-

ров'я школярів, пропагуванні здорового образу життя, фізичного виховання і спорту. Для того, щоб належним чином здійснювати здоров'язбережувальну діяльність, на нашу думку, студенти повинні бути валеологічно освічені, володіти відповідними вміннями й навичками, і самі дотримуватися здорового способу життя.

Основна увага має приділятися пошукам шляхів гармонійного розвитку людини і її самовдосконалення. У психолого-педагогічних дослідженнях К.Платонова, Б.Шияна, Ю.Шкертія здоровий спосіб життя розглядається як один із засобів всебічного і гармонійного розвитку особистості. О.Міхільов вважає, що валеологія покликана розв'язувати кілька взаємопов'язаних проблем. Перша з них стосується питань здоров'я всього населення, які вирішуються через формування, збереження і зміцнення здоров'я кожної людини на валеологічних засадах, заснованих на комплексній системі знань про здоров'я людини та особливості її взаємодії з природою та соціумом. Ці особливості, у свою чергу, набувають досить ґрунтовного вивчення і висвітлення у філософії, соціології, психології, екології, фаховій і народній медицині, етнографії, релігієзнавстві, культурі [6].

Поряд із цим, валеологія виступає як наука про фундаментальні закони духовного і фізичного здоров'я людини. У прикладному аспекті вона ставить за мету не лише сприяти зусиллям людей, спрямованим на збереження свого здоров'я, а й навчити їх формувати та примножувати його відповідно до природної програми, згідно з якою життя тягнє до здорового стану. Крім того, на думку О.Міхільова, валеологічна освіта передбачає оволодіння практичними навичками надання першої медико-санітарної допомоги [5].

Зважаючи на викладене, доходимо висновку, що валеологія виступає важливим структурним компонентом підготовки фахівців- випускників вищих педагогічних навчальних закладів, складовою їх професійної діяльності.

Ці питання останнім часом усе частіше привертають увагу науковців. Окремі аспекти збереження здоров'я, працездатності педагога як пропагандиста і вихователя здорового способу життя висвітлено у працях З.Волоотовської, М.Жевноватої, І.Кобиляцького, І.Поташнюк, А.Царенка, О.Шиян та ін.

До вивчення проблем формування валеологічної культури вчителя звертаються С.Крохмаль, Ю.Ісаєв, М.Гончаренко. Цей процес, на думку дослідників, передбачає не ізольований розвиток психо-фізичних якостей особистості, а їх тісну взаємодію з духовним самовдосконаленням, яке відбувається в органічній єдності всебічного і гармонійного розвитку людини [1; 2].

Відповідно до цього, концептуальне положення формування валеологічної культури поряд з традиційним процесом навчання основам здорового способу життя, навичкам психогігієни і вмінням надавати невідкладну допомогу в критичних ситуаціях, передбачає забезпечення постійного накопичення знань про закономірності формування тілесного і духовного здоров'я, освоєння в процесі валеологічного виховання інших загальнолюдських цінностей духовного, морального та естетичного спрямування[2].

У контексті проблеми, що розглядається, заслуговують на увагу дослідження В.Морозової, О.Кондрат'єва, В.Петрова, О.Федика, Л.Федотова, в яких зазначається, що організація інтелектуального вихо-

вання з метою формування валеологічного світогляду студентів має базуватися на одному з найважливіших методологічних принципів загальної педагогіки – принципі єдності навчання і виховання, реалізація якого передбачає органічну взаємодію всіх форм навчально-виховного процесу, включаючи обов'язкові учбові заняття (лекції, семінари, практичні роботи), позааудиторну діяльність (оздоровчі, фізкультурно-оздоровчі, спортивні заходи), а також самоосвіту і самовиховання студентів у галузі валеології.

З огляду на зазначене, постає проблема формування валеологічної самосвідомості майбутніх учителів під час їхньої професійної підготовки. У вищій школі студенти повинні оволодівати валеологічними знаннями про фактори, що формують здоров'я людини, про принципи та елементи здорового образу життя, оволодівати навичками й уміннями самооцінки функціонального стану організму, а також оцінки здоров'я молодших школярів. Саме під час навчання у вищому педагогічному навчальному закладі, зауважує О. Степкіна, формується професійна спрямованість особистості майбутнього педагога, відбувається оволодіння педагогічною технікою і технологією, набуваються фундаментальні знання. Зважаючи на це, необхідно допомогти студентам усвідомити цінність валеологічних знань, відповідальність за здоров'я (своє і дітей), виробити професійні та валеологічні ідеали [3].

Валеологічна освіта набуває особливої ваги під час підготовки майбутніх учителів до формування здоров'язберезувальних навичок і вмінь у школярів, яка повинна здійснюватись у межах таких напрямів, як: філософія, психологія, педагогіка, культурологія, соціологія, гігієна, екологія, безпека життєдіяльності та ін., оскільки встановлення зв'язків між раніше роздробленими елементами в навчальному процесі педагогічного вищого навчального закладу і створення системи, що має властивості цілісності, єдності і сукупності дозволять на якісно новому рівні підійти до змісту та шляхів підготовки майбутніх учителів до здоров'язберезувальної діяльності.

Література

1. Гончаренко М.С. Освітнянські проблеми валеології // Формування, збереження і зміцнення здоров'я підростаючого покоління як обов'язковий компонент системи національної освіти. – К., 1997. – С.28-31.
2. Крохмаль С.С., Ісаєв Ю.П. Формування особистості вчителя як пропагандиста і вихователя здорового способу життя// Здоров'я і освіта. – Львів, 1993. – С.140-142.
3. Кудрявцева Е.Н. Здоровье человека, проблемы, суждения// Вопросы философии. – 1987. – №12. – С.98-109.
4. Лоранский Д.Н. Санитарное просвещение// Руководство по социальной гигиене и организации здравоохранения : в 2 т. – М., 1987. – Т.2. – С.356-278.
5. Міхільов О.Д. Валеологічне мислення – життєвий імператив людства ХХІ століття// Формування, збереження, зміцнення здоров'я підростаючого покоління як обов'язковий компонент системи національної освіти. – К., 1997. – С.14-21.
6. Поташнюк І.В. Професійна валеологічна підготовка майбутніх біологів у вищих закладах освіти III-IV рівнів акредитації: Дис. ... канд. пед. наук. – Луцьк, 2000. – 185с.